

at han vilde lade Forslag komme til Forhandling og Afstemning, som det vilde være en Prostitution at vedtage.

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at om Udtrykket end kunde være noget stærkt, kunde jeg dog ikke finde, at der for mig kunde være Tvivl til at vise det tilbage.

H. Jensen: Det glæder mig at høre, at den ærede Formand mener, at Udtrykket dog var lidt for stærkt. I Anledning af den Måde, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand motiverede dette stærke Udtryk, maa det være mig tilladt at gjøre en almindelig Bemærkning angaaende den hele Forhandling af Grundlovsagen, som vi her ere kaldede til. Der er Mange, der kunne dele den ærede Rigsdagsmands Mening, der er endog dem, der gaae videre, idet man har gjort gjældende, at det overhovedet slet ikke var den nuværende Rigsdagsamling tilladt at tage nogen anden Beslutning end den, som de to foregaaende Rigsdage have taget. Dette Sidste er nu aldeles meningsløst, thi hvis dette ikke skulde være os tilladt, var det betydningssløst, at Grundloven netop foreskrev en saadan Appel til Vælgerne som den, der gjennem de sidste Valg er steet, før der kan stee en Grundlovsforandring. Men nu siger den ærede Rigsdagsmand, som ikke gaaer fuldt saa vidt: Det vilde være en Prostitution af Rigsdagen at vedtage dette Forslag, fordi der ikke er nogen retlig Mulighed for, at det kan blive til en gyldig Beslutning. Denne Betragtning er efter min Opfattelse aldeles urigtig. Hvis Thinget erkjender, at den Betragtning, som ligger til Grund for dette Forslag, og som den høitagtede Forslagsstiller tilstrækkeligt klart har udviklet, er saa sund, klar og rigtig, som jeg mener, at den er, saa har jeg den Tro, at det vilde være let i Tidens Løb at overbevise Vælgerne rundt omkring i Landet om, at det er den eneste rette Betragtning af hele Grundlovsagen, og at de altsaa ville fastholde denne Betragtning ved fremtidige Behandlinger af Grundlovsagen, og der er ikke det Mindste veien for, at det, som denne overordentlige Rigsdagsamling maatte vedtage og beslutte, naar det i sig selv var sandt

og rigtigt, vilde kunne blive fastholdt gjennem senere Beslutninger af Rigsdagen, saaledes at det, efter at den grundlovmæssigt foreskrevne Tid var hengaaet, vilde kunne blive Grundlov her i Landet. Den Indsigelse imod Forslaget, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds fremsatte, at der ikke skulde være nogen retlig Mulighed for, at dette Forslag kan blive til gyldig Beslutning, er saaledes efter min Mening saa urigtig, at jeg, skjøndt jeg ligeoverfor dette juridiske Medlem kun er en Lægmand, dog tør paastaae, at han i det Foredrag, han i den Henseende holdt for os, har taget feil af, hvad der er retlig muligt.

Ischering: Jeg formoder, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) har taget feil i sit Udtryk. Gyldig kan Beslutningen blive; thi gyldig er Rigsdagens Beslutning, saalangt som Rigsdagens Gyldighed rækker, naar Beslutningen er tagen af Thinget; men endelig, frugtbringende mener det ærede Medlem den ikke kan blive, efter som et Forslag, der retligt kom frem gjennem disse Endringsforslag, om ogsaa Kongen vilde give sin Underskrift paa det, ikke kunde blive til Lov. Det er altsaa egentlig dette, troer jeg, det ærede Medlem har villet udtrykke. Det er ikke den Gyldighed, som Rigsdagen kan give, han har omtalt, men det er den endelige, frugtbringende Gyldighed, som kun Kongens Underskrift kan give. Dette falder omtrent sammen med, hvad den ærede Minister siger ganske kort omtrent som saa: Enhvert Endringsforslag er en Forkastelse. Sa det er en middelbar Forkastelse; men man maa netop lægge Mærke til, at det er af Bigtighed, i vor Interesse, som ønske det foregaaende Grundlovsforslag forkastet, tillige at betegne de forskjellige Grunde, hvorfor vi ønske Sagen forkastet, og dette kunne vi kun sikkert og klart gjøre igjennem Endringsforslag. Altsaa, ville vi ikke i Ord, men i Gjærning betegne Aarsagen, hvorfor vi ville have Forslaget forkastet, saa maae vi stille Endringsforslag og see at faae dem gjorte gyldige. Hvad kommer der saa ud af et saadant rettet Forslag? Ikke Noget, som Kongen kan underskrive, men Noget, hvormed Regjeringen kan haabe at